

Skyldig fägnad då
theologiae professoren wid
Kongl. Akademien i Åbo,
... he...

Meurman, Petrus

*1700-1829 81 Cbza 1730 Bergius o.
Meurman*

National Library
of Sweden

Æfældig Sagnad

Da
Theologiæ PROFESSOREN wid Kongl. Academien

(Ubo /

Den

Högäremwürdige och Höglärde Herren

**Herr ANDREAS
BERGIUS,**

Med

Ädla och Dygdförnäma Jungfrun /

**SANNA MARGA
RETA MEURMAN,**

Trädde i det Heliga Ahtenskapsståndet / som skiedde i
Ubo i Högtsförnämt och Hedertvärdt Folcks närwarelse

Den 10. Decemb 1730.

Af Contrahenternas wördsammeste tienare
och Broder

PETRUS MEURMAN.

WSD / Tryckt af Joh Kämppe Kongl. Acad. Boktr.

Kal nu min penna swag i glömmman
stilla blifwa /
Skal jag alsintet ord på stampat lin-
ne skrifwa /
Da jag ser Syster tidt til Brudesto-
len gå /
Skal jag trä, bilder lik helt dumb och wyster stå.

Ach nej! fast jag ej har Poeters waror linne /
Så wil jag som jag kan doch nitra frögdfult sinne /
Jag tror min städer spåd fast hon an yhr' ikring /
Lär hon ej blifwa ständ för osörätt til ting.

PETRUS MEURMAN.

Alle

Utt derför' träd nu fram / låt af så tyft at krypa /
Min spåda fläder men låt ub'r din klöf nu dröpa ;
Mitt Sinnes witnen / ja nu önsknings droppar sprid
På detta sagne-blad ty nu är högan tid.

Nu står min Syster prydd af det hon plågar nämnas /
Jag menar pärlor som til heders smycken lemnas /
Hon står med nöse stort bredwid sin Brudgum får /
Här hör's Musique och sång som frögd och glädie bär.

Derför' min fläder klen wäl an jag wil dig swinga
Ut utaf dig och må den frögdesången klinga :
O! höga himla Drott förlån vårt wäna par /
Ett ymnigt frögde mått och lycka alla dar.

Omfatta Brudgummen med hulda handen tina /
Så war hans tillflychts berg tin nåd låt honom skina
Ut för all motgångs stöt ett berg Han wara må /
Och som en Delar' stard i tin Sörsamling stå.

Låt och min Syster tiar steds som en perla bländä /
Ut ingen ångstans får må Hennes kinder krändä ;
Låt bägges wälstånd stå här i en grönstand färg /
Ja låt dem skina sist som Sool på Zions berg!!!

Sast

Stift min hand än barrand' är;
Vännan ganska swag;
Jag dock willigt sine här/
Ut på denne dag/
Te mig nögd och gläder/
Med en önsknings Dicht/
Uti korta rader /
Sast ej efter plicht;
Läg's dock ej på wigt.

Derför utaf alt mitt sinn/
Ehr Herr Brudgum fiär
Jämte fiära Syster min
Önskar jag nu här/
Herren Eder sände!
Godt förutan sabl!
Til dess I sids lände
Til hans frögde sabl
Uthur tåredabl!!!

GUSTAF MEURMAN.

